

Ročník 1990

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

Částka 16

Vydána dne 13. března 1990

Cena Kčs 3,60

OBSAH:

64. Ústavní zákon České národní rady o volebním období České národní rady
65. Ústavní zákon České národní rady o počtu poslanců České národní rady
66. Ústavní zákon České národní rady o slibu poslance České národní rady a národního výboru a slibu členů vlády České republiky
67. Ústavní zákon České národní rady o státních symbolech České republiky
68. Zákon České národní rady o užívání státního znaku a státní vlajky České republiky
69. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Irácké republiky o vzájemném uznávání dokladů o vzdělání, jakož i dokladů o vědeckých hodnostech a titulech udělovaných v Československé socialistické republice a v Irácké republice
70. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a Rakouskou spolkovou vládou o zrušení vízové povinnosti
71. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o odchodu sovětských vojsk z území Československé socialistické republiky

64

ÚSTAVNÍ ZÁKON

České národní rady

ze dne 13. března 1990

o volebním období České národní rady

Česká národní rada se usnesla na tomto ústavním zákoně: ve volbách v roce 1990 trvá 24 měsíců.

Čl. 2

Čl. 1

Volební období České národní rady zvolené vyhlášením.

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem

Šafařík v. r.

Pithart v. r.

65

ÚSTAVNÍ ZÁKON
České národní rady
ze dne 13. března 1990
o počtu poslanců České národní rady

Česká národní rada se usnesla na tomto ústavním zákoně:

Čl. 2

Čl. 1

Česká národní rada má 200 poslanců.

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Šafařík v. r.

Pithart v. r.

66

ÚSTAVNÍ ZÁKON
České národní rady
ze dne 13. března 1990

o slibu poslance České národní rady a národního výboru a slibu členů vlády České republiky

Česká národní rada se usnesla na tomto ústavním zákoně:

Čl. 2

Čl. 1

Poslanec České národní rady a národního výboru skládá tento slib: „Slibuji na svou čest a svědomí věrnost České republiky a Československé socialistické republiky. Budu dbát vůle a zájmů lidu, řídit se ústavními a ostatními zákony České republiky a Československé socialistické republiky a pracovat k tomu, aby byly uváděny v život.“.

Členové vlády České republiky skládají tento slib: „Slibuji na svou čest a svědomí věrnost České republiky a Československé socialistické republiky. Své povinnosti budu plnit podle vůle lidu a v zájmu lidu. Budu zachovávat ústavní a ostatní zákony České republiky a Československé socialistické republiky a pracovat k tomu, aby byly uváděny v život.“.

Čl. 3

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Šafařík v. r.

Pithart v. r.

67

ÚSTAVNÍ ZÁKON
České národní rady
ze dne 13. března 1990
o státních symbolech České republiky

Česká národní rada se usnesla na tomto ústavním zákoně:

Čl. 1

Státní znak

(1) Velký státní znak České republiky tvoří čtvrcený štít, ve kterém v prvním a čtvrtém červeném poli je stříbrný dvouocasý řvoucí lev ve skoku vpravo

hledící se zlatými drápy, zlatým vyplazeným jazykem a zlatou heraldickou korunou. Ve druhém modrém poli je stříbrno červeně šachovaná orlice vpravo hledící se zlatým zobákem, zlatými pařáty a zlatou heraldickou korunou. Ve třetím zlatém poli je černá orlice vpravo hledící s červeným zobákem, červenými pařáty, zlatou heraldickou korunou a stříbrnou pružinou na prsou zakončenou jetelovými trojlístky a uprostřed zdobenou křížkem.

(2) Malý státní znak České republiky tvoří červený štít, na kterém je stříbrný dvouocasý řvoucí lev ve skoku vpravo hledící se zlatými drápy, zlatým vyplazeným jazykem a zlatou heraldickou korunou.

(3) Podrobná vyobrazení velkého a malého státního znaku České republiky jsou v příloze 1 a 2 tohoto ústavního zákona.

Čl. 2

Státní vlajka

(1) Státní vlajka České republiky se skládá ze dvou stejně velkých pruhů, z nichž vrchní pruh je bílý a spodní pruh červený. Poměr šířky vlajky k délce je 2:3.

(2) Vyobrazení státní vlajky České republiky je v příloze 3 tohoto ústavního zákona.

Čl. 3

Státní pečeť

(1) Státní pečeť České republiky tvoří velký státní znak České republiky s lipovými ratolestmi po stra-

nách, kolem něhož je kruhový nápis „Česká republika“. Průměr státní pečeti je 45 mm.

(2) Státní pečeť České republiky uschovává předseda České národní rady.

Čl. 4

Státní hymna

Státní hymnu České republiky tvoří první sloka písně Františka Škroupa na slova Josefa Kajetána Tyla Kde domov můj.

Závěrečná ustanovení

Čl. 5

Používání státního znaku a státní vlajky České republiky stanoví zákon České národní rady.

Čl. 6

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Šafařík v. r.

Pithart v. r.

68

Z Á K O N

České národní rady

ze dne 13. března 1990

o užívání státního znaku a státní vlajky České republiky

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

(1) Státního znaku České republiky jsou oprávněni užívat

- a) Česká národní rada, její předsednictvo a Kancelář České národní rady,
- b) vláda České republiky, její předsednictvo a Úřad vlády České republiky,
- c) ministerstva a jiné orgány státní správy České republiky,
- d) národní výbory,
- e) soudy, prokuratura, státní notářství a státní arbitráž České republiky.

(2) Státní znak České republiky mohou užívat rovněž státní muzea, galerie a další kulturní instituce, školy, státní vědecké instituce České republiky, státní peněžní ústavy České republiky, Česká státní spořitelna, Česká státní pojišťovna i jiné orgány a organizace, stanoví-li tak zvláštní předpis.

(3) Státního znaku mohou vhodným a důstojným způsobem užívat i jednotliví občané a občanská sdružení.

§ 2

(1) Velkého státního znaku České republiky se užívá:

- a) na významných listinách České národní rady a vlády České republiky,
- b) na insigniích předsedů národních výborů (primátorů) České republiky,
- c) v místnostech, kde zasedají a jednají státní orgány, zejména v obřadních síních, jednacích síních soudů a dále ve volebních místnostech,
- d) na služebních stejnokrojích pracovníků orgánů uvedených v § 1 odst. 1 nebo příslušníků ozbrojených sborů České republiky v rozsahu a způsobem stanoveným zvláštním předpisem,
- e) na hranicích České republiky,
- f) na označení státních přírodních rezervací v České republice,

g) na úředních průkazech veřejných činitelů, funkcionářů a pracovníků státních orgánů České republiky.

(2) Velkého státního znaku se užívá rovněž k označení budov, ve kterých mají sídlo orgány a organizace uvedené v § 1. Takto použitý státní znak nesmí být spojen s tabulkou, na níž je uveden název orgánu nebo organizace.

(3) Za velký státní znak České republiky se pokládá i jeho jednobarevná napodobenina z kovu, kamene, skla, keramiky nebo jiného materiálu, jestliže svým vyobrazením odpovídá vyobrazení státního znaku České republiky.

§ 3

(1) Malého státního znaku České republiky užívají orgány a organizace uvedené v § 1 odst. 1 na listinách, pečetích a úředních razítkách.

(2) Na pečetí nebo úředním razítku je vyobrazen malý státní znak uvnitř kruhu, na jehož obvodu je stručně uvedeno označení a sídlo orgánu, který pečeť nebo razítko užívá.

(3) Listiny, pečetě a úřední razítka s malým státním znakem České republiky se užívají jen tehdy, obsahuje-li listina usnesení nebo rozhodnutí státního orgánu České republiky, nebo jde-li o listinu, kterou se osvědčují důležité skutečnosti nebo stanoví oprávnění nebo povinnosti.

(4) Listiny, pečetí a úřední razítka se státním znakem České republiky se neuvžívají v běžném korespondenčním styku.

§ 4

(1) Státní vlajka České republiky se užívá při příležitostech státních svátků a při jiných slavnostních příležitostech na budovách, v nichž mají sídlo orgány a organizace uvedené v § 1 odst. 1.

(2) Státní vlajky mohou užívat vhodným a důstojným způsobem též jednotliví občané a občanská sdružení.

(3) Jestliže se státní vlajka České republiky vyvěšuje společně se státní vlajkou Československé socialistické republiky, umísťují se obě vlajky ve stejné výši vedle sebe a státní vlajka Československé socialistické republiky se umísťuje z čelného pohledu vlevo.

(4) Jestliže se vyvěšují i další vlajky, umístí se státní vlajky České republiky a Československé socialistické republiky na nejčestnějším místě.

(5) Pokyn k vyvěšení státní vlajky České republiky v případech uvedených v odstavci 1 vydává pro státní orgány České republiky

- a) ministerstvo vnitra České republiky při oficiálních příležitostech republikového významu,
- b) místní (městský) národní výbor při oficiálních příležitostech místního významu.

(6) Použití státních vlajek na budovách České národní rady upravuje předsednictvo České národní rady.

§ 5

Ministerstvo vnitra České republiky stanoví vyhláškou podrobnosti o užívání státního znaku a státní vlajky České republiky, a to zejména

- a) v kterých případech, jakým způsobem a na kterých listinách se užívá státního znaku České republiky,
- b) v kterých případech a jakým způsobem lze místo státní vlajky České republiky užívat praporu.

§ 6

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Šafařík v. r.

Pithart v. r.

69

SDĚLENÍ
federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 17. října 1989 byla v Bagdádu podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Irácké republiky o vzájemném uznávání dokladů o vzdělání, jakož i dokladů o vědeckých hodnostech a titulech udělovaných v Československé socialistické republice a v Irácké republice. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 6 dnem 2. ledna 1990.

České znění Dohody se vylašuje současně.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Irácké republiky o vzájemném uznávání dokladů o vzdělání, jakož i dokladů o vědeckých hodnostech a titulech udělovaných v Československé socialistické republice a v Irácké republice

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Irácké republiky, v souladu s Kulturní dohodou podepsanou mezi oběma zeměmi 7. dubna 1959, vedeny přáním dále rozvíjet vzájemnou spolupráci v oblasti školství a vědy a přispívat tak k dalšímu prohlubování vzdělání lidu obou států,

dohodly se takto:

Článek 1

Vysvědčení o maturitní zkoušce, vydávané v Československé socialistické republice po ukončení studia na středních školách poskytujících úplné střední vzdělání, a doklady o vzdělání (Secondary School Certificates), udělované po ukončení studia na školách poskytujících úplné střední vzdělání v Irácké republice, a vyžadované k přijetí na školy poskytující vysokoškolské vzdělání v obou státech, jsou uznávány za rovnocenné.

Článek 2

A. Doklady o ukončení studia a dosažení vysokoškolského vzdělání vydané v Československé socialistické republice a tituly přiznané absolventům československých vysokých škol se uznávají v Irácké republice.

B. Akademické tituly „Bachelor of Science“ (B. Sc.) nebo „Bachelor of Arts“ (B. A.) vydávané univerzitami v Irácké republice jsou uznávány v Československé socialistické republice.

C. Akademický titul „Bachelor of Science“ (B. Sc.) nebo titul „Bachelor of Arts“ (B. A.) jsou předpokladem pro přijetí k postgraduálnímu studiu zaměřenému k získání akademických titulů „Master of Science“, „Master of Arts“ (Al-Magistir) v Irácké republice.

D. Akademické tituly „Master of Science“ nebo titul „Master of Arts“ (Al-Magistir), vydané vysokými školami v Irácké republice, jsou uznávány v Československé socialistické republice.

E. Doklady o ukončení studia na vysoké škole, vydávané v Československé socialistické republice, jsou uznávány v Irácké republice jako předpoklad pro přijetí k postgraduálnímu studiu, zaměřenému k získání vědecké hodnosti „Kandidát věd“ (CSc.), udělované v Československé socialistické republice.

F. Akademické tituly „Master of Science“ (M. Sc.) a „Master of Arts“ (M. A.) (Al-Magistir), vydávané vysokými školami v Irácké republice, jsou předpokladem pro přijetí k postgraduálnímu studiu zaměřenému k dosažení akademického titulu „Doktor filosofie“ (Ph. D.) (Al-Dukturah), vydávaného vysokými školami v Irácké republice.

Článek 3

Doklady o udělení vědecké hodnosti „Kandidát věd“ (CSc.), vydávané v Československé socialistické republice a doklady o udělení vědecké hodnosti „Doktor filosofie“ (Ph. D.), vydávané v Irácké republice, jsou vzájemně uznávány a jejich držitelé mají stejná práva a povinnosti.

Článek 4

Doklady o udělení vědecké hodnosti „Doktor věd“ (DrSc.), vydávané v Československé socialistické republice, jsou v Irácké republice uznávány jako doklady o dosažení vědecké hodnosti nejvyššího stupně v Československé socialistické republice.

Článek 5

Smluvní strany budou rozvíjet spolupráci podle této dohody na základě svých platných vnitrostátních předpisů. Příslušné orgány smluvních stran si budou vyměňovat vzory dokladů uvedených v této Dohodě a údaje týkající se příslušných soustav studijních oborů, budou se navzájem informovat o případných změnách, které by mohly být uskutečněny v jejich systémech vzdělání.

Článek 6

Tato dohoda podléhá schválení podle vnitrostátních právních předpisů smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny diplomatických nót o tomto schválení.

Tato dohoda je uzavřena na dobu neurčitou. Každá

ze smluvních stran ji může vypovědět s jednoroční výpovědní lhůtou.

Dáno v Bagdádu dne 17. října 1989 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, arabském a anglickém, přičemž všechna tři znění mají stejnou platnost. V případě rozdílné interpretace bude rozhodující anglická verze.

Za vládu
Československé socialistické republiky:
Jaromír Nehera v. r.

Za vládu
Irácké republiky:
Sabri Radíf Daúd v. r.

70

SDĚLENÍ
federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 18. ledna 1990 byla ve Vídni podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a Rakouskou spolkovou vládou o zrušení vízové povinnosti. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 7 dnem 1. února 1990. Tímto dnem pozbyly platnosti Dohoda sjednaná výměnou nót mezi ministerstvem zahraničních věcí Československé socialistické republiky a spolkovým ministerstvem zahraničních věcí Rakouské republiky o zrušení vízové povinnosti pro držitele diplomatických pasů ze dne 14. prosince 1967 a Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a Rakouskou spolkovou vládou o zrušení vízové povinnosti pro držitele služebních pasů ze dne 5. prosince 1975, vyhlášená č. 112/1976 Sb.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a Rakouskou spolkovou vládou
o zrušení vízové povinnosti

Vláda Československé socialistické republiky

a

Rakouská spolková vláda,

vedeny přáním prohloubit přátelské vztahy mezi oběma státy, dále usnadnit cestovní ruch mezi oběma státy a tím podporovat osobní styky svých státních občanů, se dohodly takto:

Článek 1

1. Státní občané smluvních států, kteří jsou držiteli platného cestovního pasu, mohou cestovat k pobytu, který neslouží výdělečnému účelu, na území druhého smluvního státu a tam pobývat až do 30 dnů bez víz.

2. Pro provádění výdělečné činnosti nebo pro pobyt překračující 30 dnů na území druhého smluvního státu je potřebné vízum.

Článek 2

1. Státní občané smluvních států, kteří jsou držiteli platného diplomatického pasu, mohou cestovat na území druhého smluvního státu a tam pobývat až do šesti měsíců bez víz.

2. Státní občané smluvních států, kteří jsou držiteli platného služebního pasu, mohou cestovat na území druhého smluvního státu a tam pobývat až do tří měsíců bez víz.

3. Držitelé československých nebo rakouských diplomatických nebo služebních pasů, kteří jsou členy diplomatické mise nebo konzulárního úřadu jednoho smluvního státu na území druhého smluvního státu nebo zástupci smluvního státu v mezinárodních organizacích majících sídlo na území druhého smluvního státu nebo úředníci takovéto organizace, mohou pobývat na území druhého smluvního státu po dobu svého přidělení bez víz.

4. Rodinní příslušníci žijící s osobami uvedenými v odstavci 3 ve společné domácnosti mohou po dobu jejich přidělení, pokud jsou sami držitelé československých nebo rakouských diplomatických nebo služebních pasů, pobývat na území druhého smluvního státu bez víz.

Článek 3

Tato dohoda nezprošťuje československé nebo rakouské státní občany, zdržující se na území druhého smluvního státu, povinnosti dodržovat tam platné zákony a předpisy.

Článek 4

Dohoda se nedotýká práva příslušných úřadů smluvních států odepřít nežádoucím osobám vstup nebo pobyt.

Článek 5

Každý smluvní stát může z důvodů veřejného pořádku, bezpečnosti nebo zdraví dočasně pozastavit provádění této dohody, buď celé nebo její části. Zavedení a zrušení těchto opatření se neprodleně oznámí

druhému smluvnímu státu písemně diplomatickou cestou.

Článek 6

Vstupem dohody v platnost bude zrušena výměna not mezi ministerstvem zahraničních věcí Československé socialistické republiky a spolkovým ministerstvem zahraničních věcí Rakouské republiky o zrušení vízové povinnosti pro držitele diplomatických pasů ze dne 14. prosince 1967 a Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a Rakouskou spolkovou vládou o zrušení vízové povinnosti pro držitele služebních pasů ze dne 5. prosince 1975.

Článek 7

1. Tato dohoda vstoupí v platnost dne 1. února 1990.

2. Tato dohoda se sjednává na neurčitou dobu. Lze ji kdykoli vypovědět a pozbude platnost tři měsíce po doručení písemného oznámení diplomatickou cestou druhému smluvnímu státu.

Dáno ve Vídni dne 18. ledna 1990 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu Československé
socialistické republiky:
Jiří Dienstbier v. r.

Za Rakouskou spolkovou
vládu:
Alfons Mock v. r.

71

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 26. února 1990 byla v Moskvě podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o odchodu sovětských vojsk z území Československé socialistické republiky. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 7 dnem podpisu.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Svazu sovětských socialistických republik o odchodu sovětských vojsk z území Československé socialistické republiky

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Svazu sovětských socialistických republik,

berouce v úvahu prohlášení československé vlády ze dne 3. prosince 1989 a prohlášení sovětské vlády ze dne 4. prosince 1989, včetně jejich právních aspektů, vedeny snahou o rozvoj tradičního přátelství a spolupráce mezi Československou socialistickou re-

publikou a Svazem sovětských socialistických republik při důsledném dodržování zásad mezinárodního práva zakotvených v Chartě OSN, včetně zásad respektování suverenity a nevměšování do vnitřních záležitostí,

potvrzující své pevné odhodlání všestranně napomáhat upevňování míru, stability a bezpečnosti v Evropě a na celém světě,

vyjadřující vůli dodržovat závazky vyplývající z Varšavské smlouvy o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci ze dne 14. května 1955,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

1. Úplný odchod sovětských vojsk z území Československé socialistické republiky se uskuteční po etapách, přičemž první etapa bude ukončena do 31. května 1990, druhá etapa do 31. prosince 1990 a třetí etapa do 30. června 1991.

2. V první etapě se uskuteční odchod podstatné části sovětských vojsk v souladu se společně vypracovaným harmonogramem.

Článek 2

Vláda Československé socialistické republiky poskytne sovětské straně při odchodu sovětských vojsk z území Československé socialistické republiky nezbytnou součinnost.

Článek 3

V období do úplného odchodu sovětských vojsk z území Československé socialistické republiky se na tato vojska bude aplikovat režim fakticky existující v době sjednání této dohody, včetně majetkových, finančních a jiných otázek, s přihlédnutím k případným změnám v podmínkách vzájemného zúčtovacího a platebního styku.

Za vládu Československé socialistické republiky:

Jiří Dienstbier v. r.

Článek 4

Strany jmenují zmocněnce pro záležitosti odchodu sovětských vojsk, kteří budou řešit praktické otázky vyplývající z provádění příslušných ustanovení této dohody.

Článek 5

Majetkové a finanční otázky vznikající v souvislosti s odchodem sovětských vojsk se budou posuzovat zmocněnci pro záležitosti odchodu sovětských vojsk a budou vyřešeny dohodami mezi příslušnými ministerstvy Československé socialistické republiky a Svazu sovětských socialistických republik.

Článek 6

Majetkové a finanční otázky související se sovětskými vojsky v Československé socialistické republice, které nebudou upraveny do doby jejich úplného odchodu, budou vyřešeny zvláštní dohodou stran, která bude sjednána nejpozději do dvou let ode dne vstupu této dohody v platnost.

Článek 7

Tato dohoda vstupuje v platnost dnem podpisu.

Dáno v Moskvě dne 26. února 1990 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a ruském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Svazu sovětských socialistických republik:

E. A. Ševardnadze v. r.